

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2070

за допълване на съдебно решение в частта за разноските

гр. София, 23.03.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 23.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **5899** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от А. М. Х. срещу Решение №70917 от 05.04.2020г. по н.а.х.д.№19871/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-928/15.11.2019г. издадено от зам.-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което НП на касатора на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН и чл. 15, ал. 1, т.7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, т.4 от ЗППЦК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7000 лв., за извършено нарушение на чл. 100м, ал.1, изр.2, пр.1, вр. ал.2, пр.2 от ЗППЦК.

Съдът се е произнесъл с Решение № 5969 / 30.10.2020 г., с което: **ОТМЕНЯ** Решение № 70917 от 05.04.2020 г. по н.а.х.д.№ 19871 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав и вместо него:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-928 / 15.11.2019 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на А. М. Х. разноски по делото в размер на 780 /седемстотин и осемдесет/ лв.

По делото е постъпила молба от 13.11.2020 г., от адв. Х., като процесуален представител на А. М. Х., с което се иска от съда да измени и допълни решението в частта за разноските, като се иска съдът да осъди КФН да му заплати разноски и за двете съдебни инстанции и то в доказания по делото размер от 2 400 лв. за въззивната и 1 200 лв. за касационната инстанция.

След изпълнение на процедурата по чл.248 от ГПК, съдът счита молбата за

ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.248, ал.1 от ГПК.

По повод подадената молба, съдът установява следното:

Съдът с решението си е присъдил единствено разносните, направени за адвокатска защита пред касационната инстанция, като е обсъдил размера на доказаните разноски за адвокат от 1200 лв. и с оглед направеното възражение за прекомерност от страна на процесуалния представител на ответника, мотивирано е намалил възнаграждението, предвид характера на производството като касационно и без усложнения, и е определил същото в размер на 780 лв. съобразно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и при интерес от 7000 лв.

Следователно няма основание за изменение на решението в частта за разносните по отношение на присъдените такива за касационното производство.

В същото време, и за въззивната инстанция е направено искане за присъждане на разноски в доказан размер 2 400 лв., като и в него ответникът е направил възражение за прекомерност.

Доколкото с въззивното решение наказателното постановление е било потвърдено, жалбоподателят не е имал основание да иска допълването му с произнасяне в частта за разносните, въпреки, че възможност за присъждането на такива е била вече въведена с разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН / нова, доп. ДВ, бр.94 от 29.11.2019 г./, съгласно която в съдебните производства по ал. 1 на чл.63 от ЗАНН, т.е. и пред РС, и пред административния съд, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Едва с постановяване на решението в касационната инстанция, с която се отменя въззивното решение, съответно и потвърденото с него наказателно постановление, за А. М. Х., възниква право на присъждане на разноски. По това искане съдът не се е произнесъл, предвид което е и налице основание за допълване на решението.

Съдът, предвид изхода на спора, счита че разносните са в тежест на бюджета на издателя на НП, съгласно чл.143, ал.1 от АПК. Наличе е заплащане на разноски в размер на 2400 лева за адвокатско възнаграждение, както и искане за присъждането им. При направеното възражение за прекомерност, съдът счита същото за основателно, тъй като производството макар и въззивно такова, е протекло без усложнения и в едно съдебно заседание, съответно определя същото в размер на 780 лв. съобразно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и при интерес от 7000 лв..

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, Административен съд София – град, XX касационен състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВА БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. М. Х. за изменение на Решение № 5969 / 30.10.2020 г., в частта му за размера на разносните, присъдени в касационното производство.

ДОПЪЛВА Решение № 5969 / 30.10.2020 г., като

„ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на А. М. Х. разноски по н.а.х.д. № 19871 / 2019 г. на СРС, 112 състав, в размер на 780 /седемстотин и осемдесет/ лв.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: